

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

แม้ว่าประเทศเวียดนามต้องทำสงครามต่อสู้เพื่อเอกราชกับชาวต่างชาติที่เข้ามารุกรานอย่างยาวนาน นับตั้งแต่อาณาจักรจีน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น มาจนถึงสหรัฐอเมริกา แต่การรบครั้งใหญ่กับสหรัฐอเมริกาถือได้ว่าเป็นสงครามที่ยาวนานและโหดร้ายทารุณที่สุดสงครามหนึ่งในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ สงครามเวียดนามเป็นสงครามที่ยากจะระบุอย่างชัดเจนว่าเกิดขึ้นในวันเดือน ปีใด เพราะการสู้รบในสงครามระยะแรกเป็นสงครามแบบกองโจร ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเป็นการรบในรูปแบบสงครามทั่วไป แต่ถ้าหากจะกล่าวถึงจุดสิ้นสุดของสงครามอาจกล่าวได้ว่า วันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1975 เป็นวันสิ้นสุดสงคราม เพราะเป็นวันที่กองกำลังฝ่ายคอมมิวนิสต์บุกเข้ายึดทำเนียบประธานาธิบดีในกลางกรุงไซ่ง่อน ทำให้เวียดนามได้รวมเป็นประเทศเวียดนามที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยสมบูรณ์ ส่วนสาเหตุของการเกิดสงครามนั้นสืบเนื่องมาจากความพยายามของเวียดนามเหนือในการรวมเวียดนามทั้งสองส่วนเข้าด้วยกันโดยสันติวิธี และทางเวียดนามเหนือก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะต้องใช้วิธีการทำสงคราม แต่หลังจากการลงนามในข้อตกลงเงินเวา ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1954 ผ่านไปได้ไม่นานก็เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในเวียดนามใต้ และเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ อีกทั้งสหรัฐอเมริกาได้เข้ามาขยายบทบาทเพื่อสกัดกั้นการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ลงมายังเวียดนามใต้และส่วนอื่นๆ ของเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ จึงทำให้การรวมชาติเวียดนามด้วยสันติวิธีต้องสลายไปและตามมาด้วยสงครามที่กินเวลายาวนานกว่าจะรวมชาติได้อีกครั้ง จากเหตุการณ์ครั้งนี้ส่งผลให้ประชาชนและสังคมได้รับผลกระทบที่หนักหน่วงอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

เมื่อสงครามเวียดนามสิ้นสุดลง ก็ได้เกิดความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงในแวดวงวรรณกรรมเวียดนาม กล่าวคือ หลังจากที่ประเทศเวียดนามสามารถรวมประเทศเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ แต่ประเทศก็ได้รับความบอบช้ำจากสงครามมาก มีนักเขียนชาวเวียดนามหลายคนที่เคยผ่านสงครามอันโหดร้ายพร้อมกับเพื่อนร่วมชาติมองเห็นความเจ็บปวดของประชาชนบาดแผลของชาติเวียดนามอันเกิดจากสงคราม และการมีชีวิตอยู่ภายใต้การปกครองในระบอบสังคมนิยม พวกเขาจึงสร้างวรรณกรรมที่มีลักษณะต่อต้านสงครามและความคิดที่เป็นขบถไม่ยอมทำในสิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามได้กำหนดแนวทางสำหรับงานเขียนขึ้นมา เพื่อสะท้อนให้

เห็นถึงความปวดร้าวของเพื่อนร่วมชาติที่ยังมีชีวิตเหลือรอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมหลังสงคราม นอกจากนี้ยังมีนักเขียนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่เพียงแต่สร้างวรรณกรรมที่มีลักษณะต่อต้านสงครามเช่นเดียวกับนักเขียนกลุ่มแรก พวกเขายังบอกเล่าถึงสภาพของสังคมเวียดนามภายหลังสงคราม พร้อมกับหยิบยกเอาปัญหาอันเป็นผลสืบเนื่องจากสงคราม และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมหลังสงครามมาสะท้อนให้เห็นในวรรณกรรม นักประพันธ์เวียดนามหลายคนเขียนหนังสือเพื่อเสนอเรื่องราวสมัยสงครามเวียดนามและแสดงความเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต พร้อมทั้งวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสังคมภายใต้พลังการขับเคลื่อนของระบอบคอมมิวนิสต์ ซึ่งช่วยเปิดมิติใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับสงครามเวียดนามและคนที่เกี่ยวข้องในสงคราม

เซื่อง ฑู เฮื่อง (Duong Thu Huong) เป็นหนึ่งในบรรดานักเขียนในกลุ่มหลังดังกล่าวที่ได้สร้างสรรค์ผลงานหลังจากที่เธอสามารถรอดชีวิตจากสงครามกลับมาได้ ประสบการณ์และความทรงจำอันเกี่ยวกับความโหดเหี้ยมของสงคราม และวันเวลาแห่งความยากลำบากในสงครามได้ฝังลึกลงไปในชีวิตจิตใจของเธอ ในขณะเดียวกัน ภาพอันน่าสลดใจของผู้คนที่ต้องประสบชะตากรรมจากสงครามและผลกระทบจากการทำงานของรัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามผนวกกับความอึดอัดที่นักเขียนและศิลปินเวียดนามจำนวนมากต้องยอมสยบต่อกฎของพรรคโดยถูกบังคับให้ทำงานในแนวสังคมนิยมและพูดถึงแต่ความสำเร็จอันรุ่งโรจน์ที่ได้รับจากสงครามและวีรกรรมของเหล่าผู้กล้า ทั้งหมดนี้ได้กลายเป็นสิ่งที่ผลักดันให้ เซื่อง ฑู เฮื่องต้องเขียนเพื่อเป็นการเรียกร้องและกระตุ้นเตือนให้ผู้อ่านและเพื่อนร่วมชาติให้ระลึกถึงอดีตอันโหดร้ายของสงครามและตระหนักถึงความจริง ไม่หลงไปกับคำหวานที่เคลือบแฝงด้วยความหลอกลวงของพรรค

แนวคิดที่โดดเด่นประการหนึ่งในงานของเซื่อง ฑู เฮื่อง คือ แนวคิดต่อต้านสงคราม นวนิยายของเธอเต็มไปด้วยภาพความทรงจำของสงครามเวียดนาม เธอได้นำประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างสงครามและหลังสงครามมาถ่ายทอดเรื่องราวผ่านชีวิตของตัวละคร พร้อมทั้งสอดแทรกทัศนคติของตนที่มีต่อสงครามลงในวรรณกรรมเหล่านั้น งานเขียนของเธอ อย่างเช่น *Novel without a Name* (1995) และ *Memories of a Pure Spring* (2002) โดยเฉพาะนวนิยายเรื่อง *Novel without a Name* เปรียบเสมือนบทวิพากษ์อย่างรุนแรงต่อการยึดมั่นในอุดมการณ์ทางการเมืองมากเกินไป และความพยายามของเจ้าหน้าที่ในการโฆษณาเผยแพร่ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับจากสงครามนี้ ไม่เพียงเท่านั้น เซื่อง ฑู เฮื่อง ยังพยายามเปิดเผยความจริงของสงครามในอีกแง่มุมหนึ่งที่คนไม่เคยรู้มาก่อน นั่นคือ ความเจ็บปวดและความสูญเสียที่ได้รับจากสงคราม โดยทั้งผู้แพ้และผู้ชนะต่างเจ็บปวดด้วยกันทั้งสองฝ่าย ที่สำคัญเธอยัง

สูญเสียที่ได้รับจากสงคราม โดยทั้งผู้แพ้และผู้ชนะต่างเจ็บปวดด้วยกันทั้งสองฝ่าย ที่สำคัญเธอยังชี้ให้เห็นถึงความโหดร้ายของสงครามที่ได้ทำลายความเป็นมนุษย์ โดยเธอบรรยายถึงความอ่อนแอและความล้มเหลวของมนุษย์ ในขณะที่ยังยึดมั่นอยู่ในอุดมคติเรื่องวีรบุรุษผู้กล้า ทั้งๆ ที่จริงแล้วคำว่า “ปิตุภูมิ เกียรติยศ และวีรบุรุษ” ที่ชักจูงให้ผู้คนเกิดความภาคภูมิใจนั้นมันเป็นเพียงแต่เครื่องมือของผู้มีอำนาจในประเทศนำมาใช้เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ที่อยู่ใต้ปกครองกระทำสิ่งต่างๆ ตามคำสั่งของตน โดยไม่คำนึงถึง “ความเป็นตัวตนของคนเหล่านั้น”¹ นอกจากนี้ “สงคราม” ของ เซ็อง ทู เฮ็อง ยังหมายถึงการหวงรำลึกถึงอดีตในวัยเยาว์และบ้านเกิดอันเป็นที่รักในช่วงก่อนสงคราม และช่วงเวลาอันมีค่าของชีวิตที่ถูกผลาญไปกับ “สงคราม”

หลังจากสงครามเวียดนามสิ้นสุดลง เวียดนามเหนือได้รวมกับเวียดนามใต้อย่างสมบูรณ์ เป็นประเทศเดียวกัน รัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามก็ได้ปรับปรุงระบบการปกครองและเศรษฐกิจเพื่อบูรณะประเทศขึ้นมาใหม่ แต่การฟื้นฟูประเทศไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด ประเทศเวียดนามต้องเผชิญกับปัญหาความยากจน เศรษฐกิจตกต่ำ สภาพบ้านเมืองที่ทรุดโทรม และคุณภาพชีวิตประชาชนที่ย่ำแย่อันผลจากภาวะหลังสงคราม ทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขฟื้นฟูประเทศอย่างเร่งด่วน ท่ามกลางความขัดแย้งในเรื่องของการดำเนินนโยบายและการแสวงหาผลประโยชน์ของเจ้าที่พรรค ยิ่งทำให้การแก้ปัญหาล่าช้าออกไป แต่ในที่สุดในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1986 ที่ประชุมสมัชชาแห่งชาติของพรรคครั้งที่ 6 ก็ได้อนุมัติแผนการปฏิรูปประเทศที่เรียกว่า นโยบายโดย เม้ย (Doi แปลว่า เปลี่ยน Moi แปลว่า ใหม่ เมื่อรวมกันจึงมีความหมายว่า การปฏิรูปหรือการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง)² การปฏิรูปดังกล่าวเน้นที่เศรษฐกิจเป็นหลัก ด้วยความเชื่อที่ว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจจะนำไปสู่ความมีเสถียรภาพทางการเมืองและสังคม จากแผนปฏิรูปดังกล่าวช่วยทำให้ประเทศเวียดนามสามารถพัฒนาประเทศขึ้นมาได้ในระดับหนึ่งโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ในขณะที่การปฏิรูปทางการเมืองและสังคมดำเนินไปอย่างเชื่องช้า เนื่องจากความระแวงของพรรคที่เกรงว่าจะมีการปฏิรูปการเมืองไปในแนวทางเดียวกับการปฏิรูปเศรษฐกิจที่มีการเปิดการค้าเสรีกับต่างประเทศมากขึ้นทำให้บ้านเมืองเจริญเติบโต และประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและการผูกขาดอำนาจทางการเมืองจึงกำลังขัดแย้งกันเอง ด้วยเหตุนี้เอง เวียดนามในสหัสวรรษใหม่จึงเป็นสังคมแห่งการ

¹ นลินทร วรานุกาพกุล, *วรรณกรรมต่อต้านสงครามของไฮนริช เบิล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชา วรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542), หน้า 3.

² สุด จอนเจดสิน, *ประวัติศาสตร์เวียดนาม ตั้งแต่สมัยอาณาจักรฝรังเศสถึงปัจจุบัน* (กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 298.

ในงานวิจัยของนลินธร วรานุภาพกุล (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542) ได้กล่าวถึงข้อความที่ Prof. Dr. Ederhard Lammert ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณคดีเปรียบเทียบและนักอักษรศาสตร์ชาวเยอรมัน เคยกล่าวไว้ว่า “ปัญหาสังคมที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข มักสะท้อนให้เห็นในงานวรรณกรรม” ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่ง และพบว่าวรรณกรรมของเซื่อง ฑู เอื่อง มีความสอดคล้องกับข้อความดังกล่าว กล่าวคือ วรรณกรรมของเซื่อง ฑู เอื่อง เป็นวรรณกรรมที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์เสียดสี และสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมร่วมสมัย ที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไปอย่างรวดเร็ว อย่างเช่น นวนิยายเรื่อง *Memories of a Pure Spring* (2002) และ *Paradise of the Blind* (1993.) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตตัวละครที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายทางการเมืองและการทำงานที่ผิดพลาดของเจ้าหน้าที่รัฐ เช่นใน *Memories of a Pure Spring* สูงตัวละครเอกของเรื่องเป็นนักแต่งเพลงที่มีความสามารถ อีกทั้งยังใช้ความสามารถที่มีทำประโยชน์ให้แก่กองทัพด้วยการแต่งเพลงสนับสนุนและให้กำลังใจทหารในการทำสงครามเพื่อให้ได้ชัยชนะ แต่หลังจากสงครามสิ้นสุดลงทางกองทัพเห็นว่าความสามารถของสูงไม่มีประโยชน์อีกต่อไป จึงให้สูงออกจากตำแหน่งหัวหน้าหน่วยบริการด้านศิลปะวัฒนธรรม ทำให้สูงเสียใจมาก เพราะเขารักและภาคภูมิใจในตำแหน่งนี้ การที่เซื่อง ฑู เอื่อง สร้างตัวละครให้มีชะตากรรมที่น่าสงสารเช่นนี้ก็เพื่อวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของเจ้าหน้าที่พรรคที่แสวงงประเพณีนิยมบนพื้นฐานของอุดมการณ์ทางการเมือง แต่กลับมีการกระทำที่ไร้มนุษยธรรมต่อเพื่อนร่วมชาติ

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งในงานของเซื่อง ฑู เอื่อง นั่นคือ ความแตกต่างทางเพศและความสำคัญของสถาบันครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของเธอ ในฐานะที่เซื่อง ฑู เอื่อง เป็นผู้หญิง เธอจึงนำเสนอมุมมองสะท้อนปัญหาของผู้หญิงเวียดนามผ่านตัวละครที่เป็นผู้หญิง โดยให้ตัวละครเอกผู้หญิงมีบุคลิกของคนที่มีความเสียสละ มีจิตใจอ่อนโยน มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว เป็นผู้ที่มอบความรักและดูแลสมาชิกในครอบครัว ส่วนตัวละครเอกที่เป็นผู้ชายจะมีภาพลักษณ์ที่เชื่อถือไม่ได้ และเป็นผู้ที่ทำลายความสุขของผู้หญิงและครอบครัว อย่างเช่น อาจิ้นห์ (Chinh) ใน *Paradise of the Blind* ได้เข้ามาทำลายครอบครัวของหัง (Hang) ทำให้เธอต้องสูญเสียพ่อ และไม่สามารถเรียนจบวิทยาลัยอย่างที่เธอหวังไว้ได้ จะสังเกตว่าในสังคมเวียดนามจะให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากเพศชายคือผู้สืบเชื้อสายตระกูลและเป็นผู้นำของครอบครัว แต่ในนวนิยาย เซื่อง ฑู เอื่องสร้างตัวละครผู้ชายให้มีภาพลักษณ์ไม่ดี ขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว ในขณะที่ตัวละครที่เป็นผู้หญิง จะเป็นผู้ที่เสียสละเพื่อครอบครัวและเป็นคนที่ต้องรับความเจ็บปวดจากการกระทำของผู้ชาย การที่เซื่อง ฑู

เฮือง สร้างบุคลิกของตัวเองให้เป็นเช่นนี้ก็เพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทางเพศซึ่งผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายที่ถูกกดขี่อยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้เฮือง ฑู เฮือง จึงยกเอาประเด็นเรื่องความแตกต่างทางเพศนี้ขึ้นมาเพื่อบอกทุกคนว่าบัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ผู้หญิงกับผู้ชายควรจะมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง

นอกจากนี้เฮือง ฑู เฮืองยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของสังคมที่ช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า แต่สงครามและการเมืองได้เข้ามาทำลายแทรกแซงระบบความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จนทำให้เกิดความสูญเสียทั้งร่างกายและจิตใจ ดังเช่น กวน (Quan) ตัวละครเอกใน *Novel without a Name* ที่ต้องสูญเสียน้องชายไปในสงคราม และมีความทรงจำอันเจ็บปวดจากการรบในสงคราม หรือครอบครัวของ หัง (Hang) ใน *Paradise of the Blind* ซึ่งได้รับผลกระทบจากการปฏิรูปที่ดินซึ่งเป็นนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์ ส่งผลให้เธอต้องสูญเสียพ่อและย่า อีกทั้งยังทำให้คนในครอบครัวคือ ป้ากับแม่ต้องบาดหมางกัน

เฮือง ฑู เฮือง มีชื่อเสียงจากการเขียนนวนิยายเรื่องแรกคือ *Beyond Illusions* ในปี 1987 นอกจากนี้เธอยังสร้างผลงานไว้เป็นจำนวนมากทั้งเรื่องสั้น นวนิยาย บทภาพยนตร์ บทความ วิจัยสังคมและการเมือง แต่ผลงานของเธอไม่ได้รับการยอมรับจากพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม และยังคงถูกสั่งห้ามตีพิมพ์เผยแพร่ภายในประเทศอย่างเด็ดขาด แม้ว่าเฮือง ฑู เฮืองจะถูกพรรคจับตาดูการเคลื่อนไหวทุกขณะ แต่เธอก็ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคดังกล่าว เธอยังทุ่มเทให้กับการสร้างสรรค์ผลงาน จนในที่สุดนวนิยายของเธอได้รับการแปลและตีพิมพ์ในต่างประเทศอย่างกว้างขวางและได้รับการยอมรับมากที่สุดในระดับนานาชาติ ในฐานะนักเขียนเวียดนามที่มีความสามารถคนหนึ่ง

ในบทสัมภาษณ์ของ Radio Free Asia (RFA) ที่ได้ไปสัมภาษณ์เฮือง ฑู เฮือง เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ปี 2000 โดยมีใจความสำคัญตอนหนึ่งกล่าวถึงเจตนารมณ์ของเธอในการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพและประชาธิปไตยไว้อย่างชัดเจน โดยใช้งานเขียนเป็นเครื่องมือในการต่อสู้

My chosen path today is to struggle for a Democratic society. I don't have the quality of a political leader. I cannot form a party or fight in a political arena because I don't know how to. But I will fight through my writing to convince others of the need of a democracy and people are

entitled of the need of a democracy and people are entitled to live with their full rights as human beings. Only life like that is worth living.³

ถ้อยคำของเธอเปรียบเสมือนการประกาศจุดยืนที่ชัดเจน แสดงให้เห็นถึงหัวใจที่กล้าหาญและหยั่งลึกถึงความเจ็บปวดของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งเกิดจากบาดแผลของสงครามและความไม่ยุติธรรมทางการเมือง ประกอบกับการได้อ่านวรรณกรรมของเซียง ทู เอื่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาวรรณกรรมของเธอ เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของเซียง ทู เอื่องที่มีต่อสงครามและการเมือง โดยศึกษาค้นคว้าจากชีวประวัติและแนวคิดที่ปรากฏในนวนิยายของเธอ ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาวรรณกรรมในแนวเดียวกันนี้ของนักเขียนเวียดนามท่านอื่นๆ ต่อไปไม่มากนักน้อย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลกระทบของสงครามเวียดนามและการเมืองในช่วงสงครามและหลังเกิดสงครามที่มีต่อสถาบันครอบครัวในนวนิยายของเซียง ทู เอื่อง นักเขียนสตรีชาวเวียดนาม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

นวนิยายของเซียง ทู เอื่อง ฉบับแปลภาษาอังกฤษทั้ง 4 เรื่อง คือ เรื่อง *Beyond Illusions* เรื่อง *Paradise of the Blind* เรื่อง *Novel without a Name* และเรื่อง *Memories of a Pure Spring* ซึ่งให้เห็นความล่มสลายของสถาบันครอบครัว อันเป็นผลมาจากความสูญเสียระหว่างสงครามเวียดนามและการกำหนดนโยบายทางการเมืองของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษาวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดี (Fiction) ของเซียง ทู เอื่อง โดยศึกษาจากฉบับแปลภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยนวนิยายจำนวน 4 เรื่อง คือ

³ จาก <http://www.fva.org/0700/story03.htm>

1. เรื่อง *Beyond Illusions* . New York : Hyperion East, 1987.
2. เรื่อง *Paradise of the Blind* . USA : Penguin Books, 1993.
3. เรื่อง *Novel without a Name* . London : Picador, 1995.
4. เรื่อง *Memories of a Pure Spring* . USA : Penguin Books, 2002.

เนื่องจากเชื่อง ทู เอื่อง เป็นนักประพันธ์สตรีที่สร้างสรรค์วรรณกรรมออกมาอย่างต่อเนื่องทั้งเรื่องสั้น นวนิยาย และบทความ แต่ผลงานของเธอมีเนื้อหาโจมตีรัฐบาลและสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ทำให้ผลงานของเธอไม่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ภายในประเทศเวียดนามได้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเลือกผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงให้เห็นทัศนะที่เชื่อง ทู เอื่อง มีต่อสังคมร่วมสมัย ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกนวนิยายทั้ง 4 เรื่องดังกล่าวข้างต้น โดยผลงานวรรณศิลป์แต่ละชิ้นมีเนื้อหาที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและเหมาะสมที่จะใช้เป็นข้อมูลการวิจัย

นวนิยายเรื่อง *Novel without A Name* (1991) ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นนวนิยายที่สะท้อนภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงสงครามเวียดนามได้เป็นอย่างดี เนื่องจากความโหดร้ายของสงครามมีผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวในด้านการสูญเสียชีวิตและการพลัดพรากจากบุคคลอันที่รักในครอบครัว และยังส่งผลกระทบต่อจิตใจให้เกิดความสิ้นหวัง ท้อแท้ และไม่เห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ ส่วนนวนิยายอีก 3 เรื่อง คือ *Beyond Illusions* (1980) *Paradise of The Blind* (1988) และ *Memories of a Pure Spring* (2000) เป็นนวนิยายที่สะท้อนภาพสังคมและการเมืองยุคหลังสงครามเวียดนามในแง่มุมต่างๆ เช่น การทุจริตและการใช้อำนาจในทางมิชอบของสมาชิกพรรค การแทรกแซงของเจ้าหน้าที่รัฐในการสร้างครอบครัวภายใต้ระบอบสังคมนิยม รวมถึงการสะท้อนภาพสังคมที่อยู่บนเส้นทางคู่ขนานระหว่างอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อและการปกครองตามแนวทางสังคมนิยม ทั้งหมดนี้ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวชาวเวียดนามเป็นอย่างมาก

เมื่อพิจารณาสาระที่ปรากฏในตัวงาน ประกอบกับช่วงเวลาที่เชื่อง ทู เอื่อง ประพันธ์นวนิยายดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าบทประพันธ์ที่เลือกมาศึกษานี้จะสามารถช่วยให้มองเห็นผลกระทบของสงครามเวียดนามและการเมืองที่มีต่อสถาบันครอบครัวในนวนิยายของเชื่อง ทู เอื่องได้ในระดับหนึ่ง

1.5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

- 1.สำรวจและรวบรวมข้อมูล
- 2.อ่านและวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่อง ทู เอื่อง
- 3.ศึกษาผลกระทบของสงครามเวียดนามและการเมืองยุคหลังสงครามเวียดนามที่มีต่อสถาบันครอบครัวในนวนิยายของเชื่อง ทู เอื่อง
- 4.สรุปและรายงานผลการศึกษา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. ทำให้เข้าใจอิทธิพลของสงครามเวียดนามและการเมืองที่มีต่อวรรณกรรมเวียดนาม
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมสงครามของนักเขียนอื่นๆ ต่อไป

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เนื่องจากผู้วิจัยศึกษานวนิยายของเชื่อง ทู เอื่อง โดยใช้ฉบับแปลภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการพิมพ์ภาษาเวียดนาม จึงพิมพ์ด้วยภาษาอังกฤษเป็นหลัก แม้ว่าชื่อตัวละครบางตัวจะสามารถใส่เสียงวรรณยุกต์ได้ เพราะใช้ต้นฉบับภาษาเวียดนามในการเทียบเสียง แต่นวนิยายฉบับภาษาเวียดนามที่ผู้วิจัยหาได้มีเพียง 2 เล่มเท่านั้น คือ Paradise of the Blind และ Beyond Illusion

2. ในการออกเสียงชื่อตัวละคร ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ซึ่งเป็นภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยยึดหลักเกณฑ์การออกเสียงตามหลักสากลที่ผู้อ่านทั่วไปคุ้นเคย เช่น โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh), เหงียน วัน ลินห์ (Nguyen Van Linh) หรือ เดียน เบียน ฟู (Dien Bien Phu) เป็นต้น

3. ในการสะกดคำภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยใช้เอกสารประกอบการเรียนศัพท์อักษรภาษาเวียดนามในวิชาสัมมนาวรรณคดีตะวันออกเฉียงใต้: วรรณคดีเวียดนาม ภาคศึกษาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจัดทำโดยอาจารย์ทวี สว่างปัญญางกูร